

Aziz Yolcu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.6.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aziz Yolcu

Ellerim ellerini tuttu, iŖte o zaman doğdum.
Büyümeğ çok hızlı oldu, aşık oldum, ölürkendi birilerini gömdüm
Ŗİmdi yaşılanıyorum
Şusuyorum....

Acılar çocuklarımızdı...

Acılar çocuklarımızdı...
beklentilerle büyüyen çocuklarımız.
Ve varoş mahallerin uğrak köşe başlarıydı kahvehaneler
acılarımızı ısıttığımız...

Isınırken acıların tutunmak olursun yarınlara
ve koca bir demlikten bakarsın hayata
isteklerini yüreğine gömer
umutlarını beklemeye alırsın
ağlarsın uzaklarda bir yerden...

Acılar çocuklarımızdı...
hükümsüz bir coğrafyaya kanayan çocuklarımız.
Adalet sevmezdi eşitliği bu coğrafyada
ve en özgür tutsaklıklardı kahvehaneler
kefaleti yarınlarımız...

Aziz Yolcu

Acısız kalmışım

Acısız kalmışım son zamanlarda
Hayata umutla bakmışım
Derdim yok, tasam yok, konuşacak bir Őeyim yok.
Savrulmamışım hiĉ.
Şiir bile yazamamışım.
Aşık olamamışım
Sevememişim bir çocuğun oyuncağını sevdiği kadar herhangi bir Őeyi
Düşünmemişim sanki
Hep uyumuşum
Susmuşum ve kızmamışım hiĉbir Şeye
Anlamamışım, yalnızmışım son zamanlarda acısız kalmışım.

Aziz Yolcu

Aldattın

Sana savunmasız bir ittifak hattı bıraktım
Kendi ellerimle esareti getirmek için
Bir hazin sondu ayakta kalmak için yaptım
Aldattın
Aldattın
Aldattın....

Aziz Yolcu

Bekar erkekleriz biz

Bekar erkekleriz biz.
Ellerimizde leğen bir hocanın duasına duayız gizlice.
Bizi bırakanlara dem vurup gecenin orta yerinde bahçeye muska dikeniz.
Terk ederken erkenden bir gonca gülü
İleride yüreğimizde bitecek binbir dikenden bir haberiz.
Terk ediniz terk edilince kaldıramayan
Ve her şeyiyle bekar ama namuslu erkekleriz sözde...
Hiç olmayacak senaryolar yazıp, olduğu gibi oynayan
Sonra susup hata yaptığımızı anlayınca, ağlayan..

Tanrıdan gelen yanlış kurgusuyla bekar erkekleriz biz
Dizgini olmayan bir atın koşacağı özgürlükle,
duracağı yerde ki pişmanlık arasındayız.
Yine yakalanmaktan korkarak..

Aziz Yolcu

Beklemek ağır gelir adama...

Beklemek ağır gelir adama...
Medeniyet denen; avrupalının topraklarımıza döşediği mayını
Domates ekerek tarlalarda, alın terinin bekaretine çalışanı
Beklemek
ağır geliyor adama...

Son soğanım
son soğanımı paylaştım Mehmet Efendi'yle
Gözlerime bakarken, bir de güneş canımı yakarken
'beklemek' dedi
Tomurcuğun fidesinden çıkmasını
Ağanın kesenin ağzını açmasını
Hanımına akşam insanlığı hatırlatmasını
beklemek zor geliyor... dedi...

Anladım o an, soğanla ekmek kadar kardeş değiliz biz açlığımızı doyurmaya
Kamburu çıkmış nenenin, ölmeden ne istediğini sormaya
Hayallerinde, şehirde gördüğü oyuncuğa alma telaşı olan bir çocuğa
ne istediğini sormaya muktedir değiliz biz...

Batak
bir batak bir batağa yatak
Kalksak gitsek buralardan
Hangi dünyamızla nereyi kirletsek
kendimi götürürüm kendimden
kendi kendimin kapısından çalarım ekmeği
başkasını suçlarım ya sonra
Beklemek ağır gelir adama...

Aziz Yolcu

Beş sevmiş

Beş hayata girmiş bir adam,
beş hayatta bir sevda yaşamış...
Bir sevda da beş hayatı birden
ve kaybetmiş bir sevdayla beş hayatı.

Bir sevdayla beş hayatı harcamış adam.
Beş sevdayla bir hayatı...
Beş sevdayla kendini harcamış bu adam,
bir sevdaya beş hayatı...

Aziz Yolcu

Bir gidiŖe bırakmak

Gelme demem,
bir gidiŖe bırakmak ayıp olur yalnızlığımı.
Eskiden yarınları vardı bu Ŗehrin,
Ŗimdi koca bir hatırası.

Kaçmak bana göre değil,
Gidene üzölmek...
Seversem ulaşamadığımdandır,
AŖıksam seviŖemediđimden...
Gelme demem;
Bir gidiŖe bırakmak ayıp olur yalnızlığımı.

Aziz Yolcu

Bir kaç şiir vardır aşkı anlatır.

Bir hasret gecenin üstüne düşer
İçimde yaralı bir kız dolaşır
Elimde eski bir yamalı defter
Birkaç şiir vardır aşkı anlatır.

Oysaki sevmek ağır gelendir
Doktorlar aşkı yasak edendir
Sevip de gidenler, acı verendir
Birkaç şiir vardır aşkı anlatır.

Umutla doğacak güne bakarken
Hasretten kurumuş yola bakarken
Beklemekten yorulmuş sana bakarken
Birkaç şiir vardır aşkı anlatır

Aziz Yolcu

Bir zamanlar seninle olabilmek

Seninle olabilmekti benim için hayat...
Seni görebildiğim her yerin hatırasını sakladım içimde.
Mesela;
Oturduğun semtin otobüs durağı ve
senin iş saatlerine göre bindiğim otobüsler...
Bu soğuk şehre ait zamansız rastlaşmalar ki içimi ısıtan.
Yüreğimde kıpırdayıp da; sanki konuşabilecekmişim gibi,
yanımdan geçip gittiğin berduş saatler.
Ve en çok yüreğim...
O bir başka zaten...

Seninle olabilmekti benim için hayat...
Arkadaş sohbetlerimin en tatlı yerinde girdin hayatıma.
Basit soruları cevapsız bıraktığım oldu.
Kaçamaklarım oldu; sonunda yakalandığım...
Ve tabi sevgililerim oldu,
bir de sevgilerimin öldüğü...
katiller oldu sonunda,
senin uğruna öldürülen yürekler
ve kanamalar, kapanmayan sevdalarda...

zaten ne yaptıysam da kavuşamadım...
ama yine de bir zamanlar
seninle olabilmekti benim için hayat.

Aziz Yolcu

Birazdan giderim.

Birazdan giderim;
Akşam gibi mağrur bakarım hayata.
Birazdan;
Saatin demini aldığı vakit...

Birazdan, birazdan giderim
Korkma, sen beni hiç duymazsın...

Aziz Yolcu

Çağlayan mevsimleri...

Sözler anlatamaz halimi,
Sözler yorgun, sözler aciz kalır...
Gecelerim bulanık
Susamış aşka, sefil kalır.
Yüreğim yeni mevsimi bekler.
Bu sonbahar değildir içilecek aşk şarabı.
Yorgun sevmelerime aşılacak üç engel kalır
Kış, ilkbahar, yaz.
Çağlayan mevsimleri....

Aziz Yolcu

Daha ne ister insan

Bir seda okşar kulaklarımı
İki evladiyelik bacak
Başımı koyduğumda sükunet
İstedüğimde aşk
Daha ne ister insan
Yüreğine sıkışan heyecan dışında...

Aziz Yolcu

Deli mavi bir gece

Bir rüzgar çıktı
Aldı götürdü, deli mavi bir geceyi
Bir rüzgar
Hırçın bir çocuğun bakışında gizliydi
Yeğenim
Benim olanı benden isteyenim
Elif'im Sude'm
Canım kadar kıymetlimsin
Sevdiğim tüm çocuklardan daha güzel
Beni bırakan kadınlardan daha yüreklisin
Bir rüzgar çıktı
Aldı götürdü yeğenimi
Bir deli mavi gece
Bıraktı ayrılığı

Aziz Yolcu

Derken bir daha dönmeyeceğim...

Bir hüzün doldu bak gözlerime, aldattın
Yüreğim sensizliği taşır mı sandın
Dilimde söylenecek bir kaç söz varken
Acını da aşkını da bende bıraktın.

şimdi sen neredesin ben nerede
İçimde uzun bir yol var özleyeceğim
Kader değildi bıraktığın son hatıra
Derken bir daha dönmeyeceğim.

Hangi erkek vardı, seni bıraktı
Hangi kadın senin kadar aşka taptı
Bırakıpta giderken söylediğin söz
Seni hayata, beni sensizliğe attı.

Aziz Yolcu

Dicle

Azgın suyuna dil bükeni
Çağlayanı
Öleni
Arayanı
Dicle
Sen nehir gibi akmak
Sen çağlayanların anası
Sen ölüm kokan yalnızlığımın dermanı
Sen nice yığidin son manzarası
Sen yaşam olmağken
Ben senin içinde kayboluyorum.
Dicle, benide al götür
_____al götür gittiğin yere....

Aziz Yolcu

Doyar mıyım bilmem

Bir parça rüzgar alır götürür seni
Alır ve götürür saçlarımın uzandığı yere
Bir hayaldir büyür ve dökülür düşlerimden
Bulur seni
Bir parça ekmek, bir kuru aşk, bir baş soğan paklar beni.
Yüreğim aç karnımın aç olduğu gibi.
Doyar mıyım bilmem
Doyar mıyım bilmem
Rüzgar, saçlarımın uzandığı yere örttüğünde seni...

Aziz Yolcu

Eksilen zamanlar

Umuda
tutulduum.
İmkansıza
direndim.
Bütün çabalarım, orada bir şeye dönüktü...
Kaç kez
    Bir
    Şey
Başka bir şey...

Aşkima sığındım, düşlerimi sevdim.
Korkularımı sildim, önyargılarımı da...
Çaresizliğime yokluğunu ekledim.
Dalıp çıkmalarım sana dönüktü.
Zaman eksildi, sen hiç eksilmedin...
Açık bir yaraydın bazen kanayan.

Senden uzak
    adına sevgi dediğin
bütün çabalarım sana daırdı...

Seni
    özledim...
        beni
    özledim...
bir başlangıç daha istedim eksilen zamanlarda.

Boşa çıktı bütün beklentilerim.
Dürüst değildin sessizliğinin ardında.
Umudu sevdim, imkanı sevdim.
Zamanın içindeki anlamları sevdim..
Ben yalnız seni sevdim "eksilen zamanlarda"

Aziz Yolcu

Eskişehir, İzmit, İstanbul...

Eskişehir, İzmit, İstanbul...
Aşkları kadar kısamıydı yolları ömrümün.
Bir bakışta anlatılan onca kelime
ve bazen bir kelimeye sığdırılan onlarca bakış
önce kısa kısa
sonraları uzun uzun gözlerime doluşun...

Eskişehir, İzmit, İstanbul
serseri bir aşkın serzenişleri miydi ömrümün.
Oysa her şeye yeniden başlayabilirdim gözlerinde...
Üstelik pişmanlıklarımın kurtulurdum
gözlerinle götürdüğün yere bıraksaydın belki de.

Eskişehir, İzmit, İstanbul...
Bir gülüşte bu kadar mı ayrılık olurdu
yoksa bu kadar kısamıydı aşkları ömrümün...
İzmit...
Gidişin...
İpe götürülen bir mahkum gibi
"affet" diyen bakışın.
Oysa gözlerinden çoktan asmışlardı beni hayata...
Hükmüm ağırdı;
ne bir bakışa, ne bir gülüşe bir daha aldanma...

Eskişehir
İzmit
İstanbul...
Aşkları kadar kısamıydı yolları ömrümün.

Aziz Yolcu

Gece öylesine...

Gece
Bir yıldız tutunarak sürüklenmek
Bir başka geceye
Siyah, mavi ve kırmızı rengi delerek bulutların arasından yürümek
Nefes aldığını hissetmek
Yorulmak, anlamak ve okşamak bir bakışta hayatı
Sonra susmak
Geceye kusmak ağır geçen zamanı
Düşünmek bir derinliği bozarcasına
Düzensiz bir taş alıp eline savurmak
Suyun geceye değdiği yere
Dalgalanmak
Su gibi
Her dalgada biraz aşındırmak toprağı
Her dalgada serese serpe uzanmak
Koklamak geleceğı
Ne olacağını bile bile yaşamak
Suyun dibine çökerken taş gibi, suya verdiği acının yakınmasını izlemek
Toprağı...
Sonra geri dönmek, gecenin, bulutların ve suyun ardından ve hatta taştan
Geri dönmek
Hiç olmamak korkusu
Sonra yüreğini bir çıkmaz sokağına atmak
Loş ışıkları, abajürlü camları
bin
dokuz
yüz
seksenlerden kalma kalabalığıyla
yarını olmayan bir sokağına
Biraz yürümek
Gece oluncaya kadar yürümek
Evlerden birinde büyümek
Büyüdüğün evlerden birinde, bir anaya, bir babaya ve bir evlada bürünmek
Her sabahında güneşin kepenklerini çektiğı vakit
Tanyerine savrulmak
Siyah, mavi ve kırmızı.
Karışıp gitmek
öylesine
öylesine dem vurmak
Rakı şişesinin kadehe
Hayatın ciğerlerimize vurduğı gibi
Bir cam fanusun içinden bakan akvaryum balıkları gibi
Gideceğimiz yer, hep aynı yer...

Aziz Yolcu

Hatıralar

Hatıralar...

Buğulu bir yaşam sundunuz bana.

ah...

oysa ne güzel gözleri vardı yarimin.
Başında sonbahar yaprakları dökülmüş entarisi.
Bal gibi tatlı bir gülüşü...

ah...

ne güzel gözleri vardı yarimin
çocuk yüreği taşırdı göğsünde
kocaman bir kadın edası vardı hallerinde
hele bir yürüyüş takınmıştı sırat köprüsünden geçer gibi;
" alelacele çarpan kalp, durgun adımlar... "

ah...

-hatıralar, buğulu bir yaşam sundunuz bana.-
Gözleri çok güzeldi yarimin...
Kocaman haykırışlar saklardı gizlerinde.
Bazen şeytan gibi bakardı
ama korkutmazdı bu bakışlar beni

" bilirdim güçlüydü böyle zamanlar "

ah...

çok sevdim yarimi...
balıdan tatlı bir gülüşü vardı.
Ölümü hatırlardım o gülerken
O zaman korkardım işte! ...
" bir daha göremem o gözleri... "
anlardı; şeytan gibi bakardı.
Oysa ne güzel gözleri vardı yarimin...

ah...

Hatıralar...

" buğulu bir yaşam sundunuz bana "

ne günahım vardı! ...

" karanlığı verdiniz... "

Aziz Yolcu

Hayat özgürlüğümü ver artık...

Yetecek gücüm kalmadı hiçbir şeye..
Hayat, özgürlüğümü ver artık...

Anamın omzunda ağlamak istiyorum...
Ağlarken anamın o anne kokan omuzlarını parçalamak istiyorum...
Yüreğimi çıkartmak yerinden..
Kaçmak ve sevdalardan uzak olmak istiyorum.

Artık yeter! ..
Yalanların içinden kaldırıp başımı,
düşlerime çatmak
"girmeyin, gezmeyin ulan beynimde." demek.,
her yeni bir güne yeni bir
sevdayla başlamak istiyorum.

Bıktım lan hepinizden, kahrolun...
Defolun beynimden
Benliğimi bana bırakın...
Tanrım korkular istemiyorum...

Severek sevişmelere,
Ahlaki olan bütün ilişkilere,
Sevmeyi bilen herkese lanet ediyorum! ..
Şimdi en çok ölümü özleyorum,
En çok ölümü seviyorum.

Yetecek gücüm kalmadı...
Hayat neredesin, özgürlüğümü, özgürlüğümü, özgürlüğümü ver artık...

Aziz Yolcu

Hayatın dönemeçleri..

Dönemeçlere açılan yollar

Hayatın dönemeçleri...

Sapmak için hiçbir yan yolu olmayan

_____Düz gitme isteği her yanını sarmışken üstelik

Çetrefilli dönemeçleri

Hayatın dönemeçleri

Senden vazgeçişlerim....

Aziz Yolcu

Hayatîyet

Emrihak Tanrıdan gelir sanırdım
Sana kaldı bu can
Ezme bedenimi yalvarıyorum,
Ruhum işkenceden kalma
Yeni bir esaret koparır tüm duygularımı
Bana bu fırsatı verme
ya bir an önce göm beni yüreğine
ya da hayatîyet ver şu naçizane bedenime.

Aziz Yolcu

Keyfekeder gönül

Ah keyfekeder Şu gönül
Ne ister ne bulur! !!
Biran gelir
güldüm
sevdim
mutluyum sanırsın
bir an gelir
ağladım
ayrıldım
öldüm sanırsın
Ah keyfekeder Şu gönül
Bir yere bıraksan, başka bir yerde bulursun...

Aziz Yolcu

Kim bilir

Asude bir hayat bekler şimdi
Kaç yaşında ölmek ister kim bilir
Ne kadar sevmek ister şimdi
Nafile geçen zaman nerede kim bilir.

Sayılı zaman üzerinden atamadığı
Dünya malı kimseye satamadığı
Sevip de kavuşamadığı
Canlar nerede kim bilir...

Ecel senden önce yaşanır
Hayat boğazına takılır
Umut gençliğinde kalır
Ölüm ne çabuk gelir, şimdi...

Aziz Yolcu

Nasıl anlatılır bilmem ki?

Kahpe bir gülüşün ardında bıraktığı gözler miydi beni sana bağlayan? ...
nasıl anlatılır bilmem ki;

_____güzelliğinde yansıma yok,
_____masum bir yürüyüş takınmışsın sırat köprüsünden geçer gibi,
_____alelacele çarpan kalp, durgun adımlar...

Aziz Yolcu

Ne güzel

Siyahın üzerinde beyaz kir
Tenime uzanan savruk yaz güneşi
su çarpmış oluk oluk ciğerlerimi
ve bedenimi meltem rüzgarları sarmış.

Bir güzel
Bir güzel görmüşüm
orta yerinde gençliğimin
Bir aşka meğil vermişim

Gözleinde zarar gördüğüm o kuytu kahpelerden ne kadar da uzak bir yer
Acının da aşkında sebebinin sorulduğu zaman
Bir güzel
ve bir aşka boşanmış semer.

Şimdi kavuşmak olacağım
Sonra alışmak
Arada yaşayacağım ya
Ne güzel....

Aziz Yolcu

Nedir Sevgi

Durağan olmak sanatıdır sevgi
Cezbe değer olmaktır kimi yerde
Zembereği boşaltmaktır zamansız
Anlamaktır boşlukta söylenmiş bir cümleyi

Unutmaktır sevgi, hatırlamak olduğu kadar
Yaşamaktır bir yerde
Sonra gitmektir sebepsiz
Kalmaktır ya da öğrenmek için ölmeyi

Sanadır sevgi, banadır sevgi
Şanattır, hayattır, umuttur sevgi
İnsanın kendini bilmesidir sevgi...

Aziz Yolcu

Nereden de

Umut
_____sevmektir bekleyeni
Hasret
_____umudu sevmek

ve ben bir dilbere nutkum
tutulmuşum silsilesinde bir cümlenin

kardeş gibi sevmişim
hayat kadar sevmişim
ana kadar benimsemişim
nerdeymişim, nerdeymişim, nerdeymişim

bir garip yolcu bilmez nerde duracağını
bir de ben
nereden de gelmişim...

Aziz Yolcu

Nicedir özlemişim toprağı...

Sevdamın uzandığı topraklara adadım
İki güle devşirdiğim ne varsa...
Yürekle...

Göz yaşlarımla suladım bu toprağı,
emekle büyüttüm tenine yaraşan ne varsa...
Zaten nicedir oturmamıştım bir ağaca yaslanıp.

"yas"lanırım...
bu ağaç, bu toprak, bu can...
senden önce neyim varsa unuturum...

Sonra hatıralarım gelir aklıma,
ve isyanım dile gelir.
Sevdamın kanayan yanı.
Toprağı dile gelir...
Güneşim...
ve ne zaman kanayacağı belli olmayan iki gül..
acılarım...
hatıralarım...
hatırlarım.

Sonra bir uçsuzluk, bucaksızlık olur..
ve sen gelirsin,
nicedir unutmuşum kokunu;
toprağın, çiçeğın, yaşamın kokusundan.
Bir de çocukluğum gelir aklıma...
Gelirken getirmişsindir,
Giderken götürdüğün neyim varsa! ...

Zaten nicedir oturmamıştım bir ağaca yaslanıp...
Nicedir özlemişim toprağı...
Acılar mı...
Hatıralar mı...
Unuturum...

Uyanırım sonra, başımda bekçi,
Etrafımda bir beton çaresizliğı
Ülkemde bir parkta,
Bir ağacın dibinde uyumuşum...
Nicedir özlemişim toprağı.
"Bu parkta hayal kurmak yasak" der bekçi...
gülerim...

Aziz Yolcu

O ufak pencere

Kendimden uzak bir haldeyim,
Annemin doğduğu yerdeyim.
Duvarda dedemden kalma yırtık serpuş
Divanda ağır rutubet kokusu
Elimde ekmek, soframda açlık, aklımda inat
Şeytan dese kendini at
Bir an hayata inat, o ufak penceredeyim.

Yüreğimde ufaktan bir yara
Bedenimde ağır izler
Çayımda şeker yok
Param yok, bohçam yok, çay soğumak ister.

Şehre insem şehirlisinden kaçırım,
Aynaya baksam yüzümden,
Yalvarırken Tanrıdan kaçırım,
Meftunken yavukludan

Kendimden uzak bir haldeyim
Şeytan dese kendini at
O ufak penceredeyim...

Aziz Yolcu

Olmayacak...

Bir daha olmayacak biliyorum
Bu yıkıcı sonun, tazelenmiş baharı

Eskitme bir mintan sarınca bedenimi
ve sen gidince ummadık bir geleceğin çıka geldiği sabaha,
bende olmadıkça, senin yeni tanıdığın onca heyecan
olmayacak....

Üsküdar'da, Hasanpaşa'da yahut Tarabya'da
Gözlerinin gözlerimin içine aktığı vakit
Tanyerinde aşk şarkıları söylendiği
Hep istediğimiz o küçük evin hayalinin kurulduğu
Sarıldığımız
Ağladığımız
Sevdiğimiz günlerin yüreğimizde ki izdüşümleri
olmayacak...

Bir an da çıkagelen
Söylediğim de alışılâgelen
Kimsenin rızasını almadan kendi gelen
İçimi delen
Acımı hayat dediğimiz o sedire seren
Yazdığım o aşk şiirleri
olmayacak...

Olmayacak
Olmasına teşhir kanunu düzenlenmişken
Mayasında hayasızlık
Tohumunda irin
Ahlakın su koyuverdiği bir düzende yken
Seni sevmenin esareti
ikimizde tutuklayacak...

Aziz Yolcu

Oyuncaklar

Hepimiz birer çocuğuz daha
Oyuncaklarımıza büyüyeceğiz
Her istediğimizde alınan
Her alındığında hemen kırdığımız
Bir zamana ait
Bir yokluğun verdiği oyuncaklar
Kaybetmemek için beni, kaybettiğinde üzölme dediğimiz
Hep daha yenisini istediğimiz
Başka başka hayatlar...

Aziz Yolcu

Ölüm değer tenime

Dostum ayağa kaldırsan
Ölüm değer tenime
Sen, bende buldun acıyı

Bir yağız delikanlıydın
Sevdiğimden vefalıydın
Kurşuna gitin, sevdiğine gider gibi
Yaramı sarar mıydın
Sorsalar, adımları anar mıydın

Dostum ayağa kaldırsan
Ölüm değer tenime
Düşman dinler miydi acıyı
Bıraksaydın ellerine

Sana çarpsa şu kurşunun talihi
Düşünür müydün gene de halimi
Bu kara talihi
Üzerinden Atar mıydım...

Aziz Yolcu

Senin Yerin

Beklenmedik olanı beklemenin hayatımdaki yeridir
Senin durduğun yer...
Teraziyi dengede tutan ağırlığın merkezde bıraktığı hassasiyet
ve kuyu dibinde biriken suyun, yağmurla taşma ihtimali kadardır
Senin yüreeğime uyguladığın basınç
Hiçbirşeyim kadarsın, herşeyinle başladığın bu paylaşımda
En kötü şarkıları çalan radyom gibisin

Evde kadın, yatakta yasak, sırlarıma dost olamadın ya
Benim sende bıraktığım kadarsın...

Aziz Yolcu

Sensizlik değil...

Başladığımı bitirememek korkusu bu, sensizlik değil
Ellerimin teridir, bu bir ağrı değil
Korkuyorum çünkü, beni kısıtıran ateş çemberi daralmakta
Bilmek üstelik ağır geliyor, akrep çemberden hoşlanmamakta
Bizim gibiler
Bizim gibiler
Az dayananlar,
Bitmesini bekleyip de bir oyunun; sabırsızlıkta
Güzel olduğunu söyleyenler.
Susarım
Daha öncelerde de yaptığım gibi
Senin acını da taşıyım
Ama anla beni
Başladığımı bitirememek korkusu bu, sensizlik değil.

Aziz Yolcu

Sessizliğe hayran kalmak

Bir tabuta yaklaşıyorum dalgaların arasından
Sessizliğe hayran kalıyorum
Bir elimi karşı kıyadaki geçkin fenere
Diğer elimi geldiğim pespaye çıkmaza uzatıyorum
İçimi tadını duyumsayamadığım zifiri bir fezaya dolduruyorum
Hiç bir şey olamıyorum, bu kemirgen akşamda
Sessizliğe hayran kalıyorum...

Aziz Yolcu

Sevmeye başlarken sokan akrep

Sevmeye başlarken zamandan çalar önce yürek.
Kocaman kıstaslarıyla, kocaman bir akrebi ateş çemberine alacaktır.
Kaçar yol yok, akrep kendini sokacaktır.

Dünyayı boyamaya başlar ruhlarımız.
Kimse doğru düzgün kendi rengini yansıtamaz.
Giydirilmiş belleklerdir ufak beyinlerimize sunulan,
_____ oysaki siyahla beyazın akıbetidir; zamanla çalınan...

İki renktir yaşadıklarımız ve yaşamaya çalıştıklarımız rengarenktir.
Siyahla beyaz...
_____ avucumda pıhtılaşmış kan,
_____ yarayı sıkarak değil severek kanatır sevgili.
Geçmişte soyunmuştur aslında kadın ve giydiremez onu hiçbir olur zaman.

Aziz Yolcu

Söyle bana

Yoksulluk acısı ya da yüreğimde tecavüz sancısı
İkisinde birbirinin aynısı
Nereme dokundunda bu sarhoşluk bende gebe oldu
Kiminle sıkıştırdın beni
Hangi duyguma laf attında
Beni, benden aldın beni...

Seni görmeye
sevmeye
almaya gelsem
gelmezdin
Nereden de buldun beni.

Aziz Yolcu

Tuana

Doğan güneş bir çocuğu getirdi
Tuana, yarası saklım, acısı bahtım, öyle bir tattım.
Elleri minik, serpe rüzgarlar gibi
Yüzünde saklı ırmaklar
Sussa ölüm gibi korkak
Ağlasa yaşam kadar anlamlı
Tuana yarası saklım, öyle bir tattım
Şimdi büyüyeceğini göreceğim
Zamanla çürüyeceğim
Sen ayazında bir yağmurun beni ararken
Ben toprağı öpeceğim.
Seninle yeniden başlamak herşeye
Unuttuğum sevgileri toplamak
Hayranlık duymak Tanrıya
Seni hep seveceğim
Tuanam!
Cennetime düşen ilk yağmur damlası...

Aziz Yolcu

Tükenmeye hazırlanmak...

Sigaram tükenmek için uğraşiyor.
Yakan aleve bin minnet çaresizlikten kuduruyor.
En kızılında ateş, tütüne mi kağıdına mı yanar
ben alev
alev yanar

anlamıyorum.

Anlamıyorum.
Ve ben tükenmişliğiNe kanarken
yanarken tükenmişliğiMe... neden anlamaya çalışıyorum, bilmiyorum...

güneş, gece, yağmur...
bir fidana verdi
emeğini.
fidan koca bir ağaca...
ağaç, ateşe tükenmişliğini...
ve herkes bir parça tüketti beni.

Ve artık
hep bir parça tükenmek gerekecek...
senden sonrası, benden sonrası...
tükettikten sonrası
istenmeyecek....

Aziz Yolcu

Unutmak bir başlangıç sayılabilir...

Unutma!

Unutmak bir başlangıç sayılabilir...

Bu yüzden,

beni hissettiğin her anı başlangıç yapabilirim.

Sonunu bilmediğin herhangi bir şeye

bir yerden başlaman gerekir,

her şey unutulabilir! ..

Unutma!

Unutmak bir başlangıç sayılabilir...

Beni gördüğün her an gibi...

Hissettiklerimi hissettiklerinden çıkarsam sonsuz kalabilir.

Fakat bir yerden de başlamak gerekir,

hüznü yaşamak için...

Unutma!

Unutmak bir başlangıç sayılabilir...

Gözlerimi gözlerine anlatmak gibi...

Gözlerinde her şey bir başlangıç olabilir.

Başlangıçlar bitişlere,

Sanıldığı kadar uzak değildir hüznü yaşamak için...

Unutma!

Unutmak bir başlangıç sayılabilir, her şey unutulabilir...

Aziz Yolcu

Uzanıp yanı başına sen olmak

Uzandım yanı başına
Sağların bedenimi kokluyor...
Sağların oluyorum...

Sen kokuyor oda, soluksuz yaşıyorum...
Sonra sarılıyoruz ölüm gibi sıkı sıkıya...
Sen oluyorum.
Ağlıyoruz.

Aziz Yolcu

Uzun bir yoldan geldin

Çok uzun bir yoldan geldin
Geç otur şöyle yüreğimin kıyısına
Şana ırmaklar dolusu bir sevda yapayım
İçinde güvercinler olsun...
Gökyüzü kadar mavi olalım
Akşam kadar mağrur
Şurdaki fidan kadar boynu bükük aşka
Yalın bedeniyle bir güzele doğalım.
Çok uzak bir yoldan geldin
Şer bohçanı ateşimin kumsalına
Avuçlarımın arasına çiçekler doldurayım
İçinde güzelden öte bir koku olsun
Gökyüzü kadar mavi olalım
Akşam kadar mağrur duralım hayata
Uzun bir yoldan geldin
Sarıl boynuma...

Aziz Yolcu

Ve uyan diyor karadüzen

Kar güneşe yağıyor
Sular kaynağına akıyor
Yağmur bulutu ıslatıyor...
Taze bir duruş takınıyor gülüşlerimiz
Savaşlar barışa,
Kavgalar sona yaklaşıyor
İnsan olmak anlam kazanıyor...

Betonlar ölüyor
Yeşiller büyüyor ölü beton gübrelerinden
Ve uyan diyor karadüzen
Bağlamasında beni çalıyor....

Aziz Yolcu

Yaşam

Sabah uyandığında çam kokan havasına hayran kaldığım o yer
Ciğerlerime dolan umut
Sesinde müptedi bir yara
İçimde mahrem
Aklımda sevda
Sonra bir ara yürümek
Ağaca, ağaçtan olana, ağacın doğasına yürümek
Bir çiçek olmak

_____ çiçeklerden papatya olmak örneğin
Sonra papatyanın üzerine konan böcek
Böceği yakalamak uğruna
_____ belki karın tokluğuna kurt kuyusu kazmış örümcek, herkes ölecek
Bir kader ağı bir böceğe en yakın mezarı örecek
Sonra çimen ve tekrar toprak olmak varken... yürümek....
Dağa, toprağa ve bediîye yürümek...

Oturup telkininde bir manzaranın
Mintanında saklı rakıya eğilmek
Soymak; çıplaklığında bir bakirenin, faziletini soymak gibi
İçine içine kendi içine
Dem vurmak, bir yarenin üzerine
Sonra bu harabati savurmak, bir başına küllerine...

Ayaklanırsa beden devam etmek yola
Ta ki varana dek bir pınar dibine
Sokmak bu feraseti, tekrar hayat bulmak için suyun dibine

Bir manzaranın en güzel yanı
Kendine müptela etmesidir
Bir insanın en zayıf tarafı
Aşığına koşarak gitmesidir

Koşmak yürümeyi bırakarak heybetine
O yer
Bana kendimi bulduran
Ellerimi hissettiğim
Gözlerimi münezzeh kılan
İçime dolan o yer
Yaşam olsa gerek bu doludizgin seyrettiğim uğraş

Yaşam ya
Terazinin teresinde
Yavuklunun bilmem neresinde
Alnımın terinde
Gözlerimin ferinde yaşamak
_____ durduğum o yer
_____ gördüğüm bu manzara
Bunlarında ötesinde
Ölümün verip
Ölümün aldığı yaşam...

Aziz Yolcu

Yaşamak tozlu bir raf

Yaşamak tozlu bir raf, üzerinden bir bezle geçersen...
Bir çocuğun uzanamayacağı kadar yüksekte
Bir yetişkin, bezi eline almaya üşenmekte.

Kiminin altına bir tabure
Kiminin çukurda ayağı

Aziz Yolcu

Yaşlanacağım

Bende bende elbet bir gün yaşlanacağım
Ellerimin tuttuğu bir kuru sopa, zor yüreyeceğim.
Ağlamak zor gelecek öğüt aralarında.
Sadık olacağım bir köpekten daha fazla, çocuklarıma...
Belki hiç doğmayacak, belki bir belki iki tane olacak kim bilir
Ama sadık olacağım, eşimin hatırası gibi kalmak için
bir kaç bakışta hayranlığa...
Sonra hayal kırıklığı yaşayacağım,
öğrenmek için, yaşlı olduğumu kabullenmediğim için,
bazen sadece konuşmak için
yanlarına gittiğim, sıradan hayat insanlarından.
Ordayken zoraki bir misafirperverlik
uzaklaşırken duyamayacağım fısıltılar, yaşayacağım.
Bazen yalnız kalacağım, unutacağım ya
ancak öldüğümde vazgeçeceğim.
O zaman toprak kadar yaşlı olamayacağım çünkü.

Aziz Yolcu

Yazarsam ölürüm aslında...

Bir tek senin ölümüne şiir yazamam; yazarsam ölürüm aslında....

Olmadığını düşünmek bile öldürüyor zaten beni.

Sende düşünsene; nefes almıyorsun, yoksun, bir daha hiç olmayacaksın,

Sevdiğini söyleyemeyecek, ben söylediğimde duymayacaksın.

Bana kıyamayacak, benimle kavga edemeyeceksin.

Nadiren de olsa ağladığında gördüğüm o çocuk bakışlarını göremeyecek

Güldüğünde yüzünde oluşan ve dünyanın en güzel çiçeklerinden daha güzel olan

gamzelere doyamayacaksın.

Anlamayacaksın, anlatamayacaksın mesela, garipseyemeyecek, unutamayacak ya da

vazgeçemeyeceksin.

İkimizin hayatına anlam veren birçok hatırayı da yanında götüreceksin.

Yaşadığımız, yaşamak üzere olduğumuz, benim unutacağım ve senin yüreğinin bir yerlerine kazıdığın her hatırayı alıp götüreceksin.

Sonra çocuklarımızı, hiç doğmamış o sana benzeyen çocuklarımızı onları da alıp götüreceksin.

Sabah kahvaltılarımızı, birlikte içeceğimiz kahveleri, sana bakacağım falları, hepsini hepsini götüreceksin.

Son tren gibi kalkacaksın gardan ve ben o gidişin ardında sessiz kalacağım.

Asla sevgilim. Bir tek senin ölümüne şiir yazamam

Bir tek sen öldüğünde bu hayata katlanamam...

Aziz Yolcu

Zindan bana yaşamak

Unut
umut
kapılarını
kırdırma
zindan
bu
koyu
karanlık
uyandırma
bir
nöbet
hapistir
benim
için
yaşamak
beni bana vurdurma

Ne bu riyakar dünya anlar
ne de bir sersefil sorar
yolu yasaklı
demir parmaklı
içimde bir dünya saklı
karanlık koyu bir zindan bu
umut kapılarını kırdırma....

Aziz Yolcu